

در واقع مشه ربنو می‌فرماید راز زندگی این است که شخص همواره باید به موردی که دارد نگاه کند ، به زندگی که پشت سر گذاشته بنگرد و تأمل نماید که از همان روز اولی که به دنیا آمده و تاکنون ، زندگی را چطور گذرانده ، چطور خد-اوند به او سلامتی داده ، پدر و مادری به او داده که مراقب او باشند، او را بزرگ کنند و مایحتاج او را فراهم کنند و چطور خد-اوند در هر مرحله از زندگی او را یاری و خوراک و لباس او را تأمین نمود. پس وظیفه ما این است ، نگران آینده نباشیم ، بلکه برای خوبیهای خد-اوند در حق خود خوشحال باشیم و به خاطر هر موارد از خد-اوند تشکر کنیم ، هم چنان که در براخاهای قبل از تفیلائی شخریت و در دیگر براخاها ، تک تک خوبیهای خد-اوند را ذکر می‌کنیم ، فقط لازم است قبل از گفتن هر براخا کمی در خوبیهای خد-اوند تأمل و هنگام براخا گفتن ، نیت قلب داشته باشیم. به این صورت ، بسیار به خد-اوند نزدیک می‌شویم.

خرج زندگی را بدهد و غیره. پس از ازدواج ، شخص دلواپس است که آیا بچه‌دار خواهد شد یا خیر. پس از بچه‌دار شدن ، شخص این دلواپسی را دارد که چگونه روزی فرزندان خود را به دست آورد ... تا این که چطور در روزهای آخر زندگی فعالیت خواهد نمود ، اگر نیازمند کمک شد ، چه شخصی به او کمک خواهد نمود.

تمام این دلواپسیها باعث می‌شوند شخص در این فکر باشد چه موردی ندارد و فرصت نمی‌کند لحظه‌ای فکر نماید که چه چیزی دارد و چقدر می‌تواند برای این همه مواردی که دارد ، خوشحال باشد و برای همه موارد از خد-اوند تشکر نماید.

پس در انتهای این پاراشا ، مشه ربنو به قوم ییسرائل می‌فرماید: شما دیدید که خد-اوند با فرعون و مصریان چه کرد ، چطور از مصر بیرون آمدید ، چطور چهل سال در بیابان زندگی کردید ، لباس شما نپوسید و تمام مایحتاج شما فراهم بود.

مزه مان و لذت ظهور ماشیخ

آشکار شدن نور جلال شخینا لذت ببرد. فردی که قبل از ظهور ماشیخ ، منتظر است ، نجات کامل فراهم آید و نور جلال شخینا آشکار شود ، هنگام نجات کامل ، لذت خواهد برد ، ولی کسی که منتظر چنین روزی نیست ، درست مانند همان شخصی می‌ماند که مان را بدون نیت می‌خورد و هیچ مزه‌ای احساس نمی‌کرد. فردی که قبل از ظهور ماشیخ ، منتظر نجات خد-اوند نیست ، هنگام ظهور ماشیخ هیچ لذتی نخواهد برد."

در روز روش هشانا ، قوم ییسرائل مزکی می‌شوند که خد-اوند را پادشاه عالم اعلام نموده و این پادشاهی خد-اوند تا حدودی به مانند روز ظهور ماشیخ است. پس باید خود را برای این روز آماده و با خوشحالی به پیشواز پادشاهی خد-اوند برویم. برگرفته از کتاب کتر ملخوت

در این پاراشا می‌خوانیم در طول چهل سال ، خد-اوند به ما مان داد و هیچ چیز کم نداشتیم.

هخافص خیییم روحش شاد در این باره می‌پرسد:

"هم چنان که می‌دانیم ، بر طبق فکر آدمی ، مزه مان تغییر می‌کرد و هر کس ، هر مزه‌ای می‌خواست ، در مان پیدا می‌نمود. ولی اگر او مان را بدون هیچ فکری می‌خورد ، مان برای وی چه مزه‌ای داشت؟"

هخافص خیییم در پاسخ فرمود: "این شخص هیچ مزه‌ای احساس نمی‌کرد و مان برای او بی‌مزه بود."

هخافص خیییم در ادامه فرمود: "وقتی ماشیخ بیاید ، نور جلال خد-اوند در دنیا آشکار می‌شود و تمام دنیا ، خد-اوند را خواهند شناخت. حال این بستگی به خود شخص دارد تا چه حد از ظهور ماشیخ و

هلافاهای דאס דער

است فرد اول با وجود سن کم و عدم تأهل ارجح می‌باشد. اصل بسیار مهم این است که فرزندان שליח لا یבור خطاکار نباشند و در مدارس مختلط و غیرمذهبی درس نخوانند. همین موارد برای شخصی که می‌خواهد شوفار بزند نیز صادق است و ارجح است عالم به علم توراه و در عمل خد-اترس باشد. به هر جهت تمام افراد یهودی برای שליח لا یבור شدن کاشر هستند به شرطی که گناه مشخصی مانند اصلاح صورت با تیغ یا نظایر آن نداشته باشند. شرط دیگر این که این فرد مقبول جماعت باشد و اگر به زور و بدون

4. مسئولین בית הכנסת باید دقت نمایند تا عالم‌ترین فرد در توراه و هلاخا که به علم خود عمل می‌نماید را به عنوان שליח لا یבור در ایام ראש השנה و דיבור و סליחות انتخاب نمایند و بهتر است حداقل دارای سی سال سن و متأهل باشد ولی علم توراه ارجح است یعنی اگر دو نفر می‌خواهند שליח لا یבור باشند ، یکی از آنها تحت آموزش و مطالعه منظم توراه بوده و خد-اترس می‌باشد (در عمل) ولی زیر سی سال سن دارد و متأهل نیز نمی‌باشد و دومی فردی عادی است که مطالعه منظم توراه (کتبی و شفاهی) ندارد ولی متأهل است و بالای سی سال سن دارد ، واضح

رضایت جماعت **שליח ציבור** شود نباید برای او جواب **אמן** بدهند.

۴. در تفیلا **שחרית** آدینه **ראש השנה** ، مانند سایر موعدها ، قسمت اعتراف به گناهان (**וידי**) خوانده نمی‌شود ، اما در **סליחות** ، **וידי** خوانده می‌شود حتی اگر پس از سپیده صبح (**עמוד השחר**) به قسمت **וידי** برسند به شرطی که هنوز آفتاب طلوع نکرده باشد. لازم به ذکر است که اعتراف به اشتباه و خطا توسط یهودی یکی از ۶۱۳ فرمان خد-اوند است و حتماً باید در حالت ایستاده و به آهستگی بیان شود تا دیگران صدای او را نشنوند.

۵. برخی رسم دارند آدینه **ראש השנה** برای زیارت آرامگاه افراد صدیق به قبرستان می‌روند. رسم **ירושלים** این است که این عمل را آدینه **ראש חודש אלול** و **ניסן** علاوه بر سالروز وفات انجام می‌دهند البته به شرطی که رفتن به این زیارت موجب بازماندن از مطالعه تورا و عبادت خد-اوند نگردد. برای افراد **כהן** رفتن به قبرستان و حتی آرامگاه **צדיקים** قطعاً ممنوع می‌باشد. خواندن تفیلاهای واجب یعنی **שחרית** ، **מנחה** و **ערבית** نزدیک قبور قدغن است و تنها دعا و نیایش مجاز می‌باشد یعنی از خد-اوند بخواهیم به حق این فرد صدیق ما را مستجاب نماید یا از آن فرد صدیق درخواست نمایم برای ما تفیلا بخواند تا در دفتر صادقان و انجام‌دهندگان رضایت خد-اوند ثبت گردیم.

۶. رسم خوبی است که آدینه **ראש השנה** لباسهای تمیز آماده نموده و موها مرتب و اصلاح گردد. برخی رسم دارند به احترام این جشن ، در میقه غسل می‌نمایند و رسم بسیار به جا و برازنده‌ای است و اگر به هر دلیل امکان غسل وجود ندارد صحیح است که **תשלה קבין** یعنی حدود ۱۲٫۶ لیتر آب بر خود بریزد که می‌توان این عمل را زیر دوش آب (چه گرم چه سرد) نیز انجام داد. این عمل موجب تقدس جسم و **נשמה** و در نتیجه کسب کمک الهی و استعداد برای پیروزی در جنگ با نفس پلید و درخشش در تورا و تفیلا خواهد شد.

۷. رسم است در آدینه **ראש השנה** و آدینه **כיפור** ، **התרת נדרים** یعنی باطل کردن نذرهای انجام می‌شود. نکته مهم اینجا است که این **התרת נדרים** تنها برای باطل کردن انواع محدودی از نذرهای فایده دارد و بسیاری از نذرهای این **התרת נדרים** باطل نمی‌شوند و هنوز موظف به ادای آنها می‌باشیم و تنها راه بررسی امکان باطل نمودن آنها مراجعه حضوری به مرجع عالم و صلاحیت‌دار می‌باشد. برگزاری **התרת נדרים** در آدینه **ראש השנה** بهتر است به جای سه نفر در مقابل ده نفر انجام شود تا نذرهای هنگام دیدن خواب نیز باطل گردند.

۱. تفیلا **ראש השנה** بخصوص تفیلا **ערבית** را با نیت قلبی و تمرکز کامل ، فروتنی و شکسته نفسی و با حالت استغائه و طلب رحمت برگزار می‌نماییم چنانچه در **גמרא- מסכת ראש השנה** گفته شده است: هر سالی که آغازش ، فقر و درماندگی باشد آخرش خیر و توانگری خواهد بود ، **רש"י ז"ל** می‌فرماید: درماندگی در آغاز سال یعنی وضعیت قوم یهود که در **ראש השנה** با آگاهی از کوتاهی و قصور در نیل به اهدافی که به سبب آنها آفریده شده‌اند با افتادگی و شرمندگی در خانه خد-اوند به مناجات و طلب بخشش می‌پردازند و از محضرش می‌خواهند چشمان آنها را به عظمت خصایل الهی و حقیقت تورا و طرق سعادت قوم بگشاید ، تا بتوانند اشتباهات گذشته را جبران نمایند.

۲. در روز **ראש השנה** بازگو کردن خطاها و خواندن **וידי** مجاز نیست و نباید خود را به حالت گریه برانگیخته نماییم ، اما می‌توان تنها در قلب خود اعتراف نموده و به ترک خطاها و برگشت به سوی حق فکر کنیم و تفیلاهای **ראש השנה** را باید با شادمانی و آهنگ آمیخته با تقدس و نیت قلبی بخوانیم. به هر جهت شخصی که بدون اراده و از پاکی نیت به گریه می‌افتد و هنگام تفیلا اشک می‌ریزد ، هیچ اشکالی ندارد.

۳. هنگامی که **שליח ציבור** تفیلا **לחש** را بار دوم با صدای بلند می‌خواند وظیفه جماعت این است که خوب گوش دهند و به براخاهای او خوب توجه نمایند و جواب **ברוך הוא ברוך שמו** و **אמן** را بدهند.

۴. باید بر حذر بود در زمان فروش پرده هخال و بلند کردن **ספר תורה** و براخاهای تورا ، خد-ای ناکرده مشغول صحبت نشد. بهترین راه برای ممانعت از این خطا ، مطالعه تورا یا هلاخا ، تهیلیم و نظایر آن در این مدت زمان است و شایسته است مسئولین **בית הכנסת** در چنین روز مقدسی مدت زمان طولانی از وقت جماعت را صرف فروش میصواها نکنند و برکت و مساعدت الهی همراه با کسانی است که این زمان را کوتاه نمایند و موجب زحمت و ناراحتی جماعت نگردند. بخصوص که تعنیت در این روز ممنوع است و جماعت باید تا قبل از نیمروز صرف غذا را آغاز نمایند.

۵. رسم است در روز **ראש השנה** به نوازنده شوفار یک براخای تورا بدهند تا براخا بگوید و با وجود اینکه اضافه کردن بر براخاهای تورا مجاز است ، نباید بیش از اندازه بر تعداد این براخاها اضافه نمود زیرا مبدا باعث خستگی و رنجیدگی جماعت گردد.

۶. رسم زیبایی در دو شب **ראש השנה** است که بر میوه‌ها و خوراکیهایی که سمبل موفقیت‌های مادی ، معنوی و پیروزی بر دشمنان درونی و بیرونی می‌باشد ، براخا می‌گوییم و درخواستهای خویش را از خد-اوند قرائت می‌کنیم. بهترین زمان برای گفتن این براخاها بعد از **קידוש** و نطیلا گرفتن دستها و گفتن **המוציא**

خرما (و سایر میوه‌ها) را از لحاظ وجود کرم یا حشرات بررسی می‌کنیم یعنی خرما را از وسط باز کرده (با کارد ارجح است) سپس هسته را خارج و در نور مناسب وجود تخم کرم یا سایر نشانه‌های آلودگی خرما را بررسی می‌کنیم. گاهی اوقات کرمها بین پوسته نازک خرما و گوشت آن لانه می‌کنند، پس باید خرماي نصف شده را مقابل منبع نور نگاه کرد تا سایه جسم مشکوک وجود نداشته باشد، سپس دو نیمه خرما را مثل اول روی هم قرار می‌دهیم تا بر میوه کامل براخا بگوییم و سپس خرماي دیگری برداشته و بر آن فقط متن **יהי רצון** مربوطه را می‌خوانیم. **براخای בורא פרי העץ** که بر خرما گفته می‌شود شامل تمام میوه‌های درختی موجود بر میز می‌گردد بنابراین دیگر لازم نیست بر سیب و انار **براخای העץ** بگوییم بلکه بر آنها فقط متن **יהי רצון** مربوطه را می‌خوانیم. همچنین اگر چند میوه نوبر بر سر میز باشد و بر یکی از آنها **שהחיינו** بگوییم دیگر لازم نیست بر بقیه **שהחיינו** گفته شود. البته باید دقت نمود تا هنگام **קידוש** روی میوه‌های نوبر را پیوشانیم زیرا در هر دو شب **ראש השנה** در خاتمه **קידוש** و به احترام موعد **براخای שהחיינו** گفته می‌شود و اگر روی میوه نوبر پوشیده نباشد دیگر نمی‌توان بر آن **שהחיינו** گفت.

می‌باشد. امکان دوم پس از صرف غذا و قبل از خواندن دعای پس از غذا یعنی **ברכת המזון** می‌باشد. برخی نیز این **براخاها** را پس از **קידוש** و قبل از نطیلا گرفتن دستها برگزار می‌کنند که این روش توصیه نمی‌شود، زیرا این افراد وارد شک و تردید می‌شوند که **براخای** آخر میوه‌ها را بگویند یا اینکه **براخای** آخر غذا، شامل این میوه‌ها نیز می‌گردد. کسانی که **براخاها** را بعد از **המוציא** یا قبل از دعای آخر غذا می‌گویند بر حذر باشند نمی‌توانند بر کدو یا لوبیای پخته **براخای** آنها را یعنی **ברא בורא פרי האדמה** بگویند زیرا پس از **המוציא** نمی‌توان بر غذاهایی که معمولاً همراه نان خورده می‌شوند **براخا** گفت. راه حل این است که اول بر یک میوه دیگر که معمولاً با نان یا همراه غذا میل نمی‌شود و **براخای** آن **האדמה** است، مانند هندوانه، طالبی، بادام زمینی یا نخودچی **براخا** بگویند و نیت نمایند که این **براخا** برای کدو، لوبیا و چغندر نیز محسوب گردد.

۴. ترتیب **براخاها**: بهتر است ابتدا بر خرما **براخای העץ** گفته شود زیرا خرما بر تمام محصولات درختی (به غیر از زیتون) حق تقدم دارد و اگر مطمئن است این خرما محصول جدید امسال است می‌تواند بر آن **براخای שהחיינו** بگوید. قبل از گفتن **براخا** حتماً

مخاطبین محترم

هر روز به غیر از روز جمعه شیصور توراه به زبان فارسی اجرا می‌شود.

*صبح از ساعت ۱۱:۰۰ - ۱۰:۰۰ شیصور پند و اندرز
*بعدازظهر از ساعت ۱۶:۱۵ - ۱۵:۳۰ شیصور هلافا

*بعد از پایان شبیات از ساعت ۲۳:۰۰ - ۲۲:۰۰ پاراشای هفته

شیصورها به صورت زنده از طریق کل هلاشون (קול הלשון) پخش می‌شوند. شماره: ۰۳-۶۱۷۱۱۱۱-۰۳. داخلی ۷* و سپس ۲۲۲۵

قابل توجه خوانندگان گرامی

در مملهای ذیل امکان دریافت نشریه چاپ شده وجود دارد و به هیچ عنوان نماینده‌ای برای جمع‌آوری کمک به نشریه ندارد:

***یرهوشالیم**: گنولا، فیابان ملفی ایسرائل شماره ۲۵ فروشگاه آقای فرجیان

***تل آویو**: فیابان علیا شماره ۲۳، آقای کهن فولادی ۰۵۴-۹۳۷۸۲۸۱ ***کفرسابا**: آقای مروتی کهن تلفن ۰۵۲-۳۵۶۱۵۲۹

***ناتانیا**: آقای فرهاد تراشندگان تلفن ۰۵۲-۸۶۸۶۸۸۶ ***پیتار**: خانواده آقای نورانی تلفن ۰۵۴-۸۴۲۸۹۳۶

***تارنمای**: [پاراشای هفته ۱](#) [پاراشای هفته ۲](#)